

Kaks arvamust

«Pihtimusest»

(Algus 10. lk.)

L. Sintsova Brigitte. Baleriin, keda peale «Giselle'i» pole juhtivates osades tulnud eriti kiita, on oma seekordse töö teinud ausalt ja võitnud sellega palju. Arendades rolli etendusest etendusse, on tal terviku tunnetamises ja osa valitsemises veelgi arenguruumi.

Ning et mitte vaesestada pilti «Estonia» baleriinidest, mainiksin Tatjana Voroninat. Veel praegugi on silme ees tema puhas, vaba ja loomulik tants Octave'i armastatu ja kõrtsineiu kaksikosas.

Kuidas ka ei oleks «Pihtimuse» režiilise lahenduse või koreograafilise keelega — praegu on ballett «Estonia» repertuaaris, ja arvan, et õhtut täitva etendusena on ta teatris teretulnud. Mingi tühimik kaasaegse etenduse kohal ju on ning T. Härmi lavastatud «Pihtimus» selle täidab. Siin jääb järelemõtlemist neile, kelle mureks ja hooleks on vaatajate mitmekesiste nõuete ja maitsete rahuldamine.

Arvatavasti jääb enamikus ilmuvates «Pihtimuse» retsensioonides kõlama õnnestunud etenduse nentimine. Kahju, kui sellega kaasneks noore lavastaja enesega rahulolu.

AGO HERKÜL